

Hørings svar til lukning af Grønbjerghjemmet

Af personalet på Grønbjerghjemmet

Det er med dyb bekymring, at vi har modtaget meddelelsen om, at administrationen anbefaler at reducere antallet af ledige boliger i kommunen ved at lukke botilbuddet Grønbjerghjemmet. Som en integreret del af lokalsamfundet har Grønbjerghjemmet i årevis været et værdifuldt hjem for mennesker med fysiske og psykiske funktionsnedsættelser. Meddelelsen om dets potentielle lukning har vækket mange spørgsmål hos personalet på botilbuddet. Vi ønsker derfor at komme med et hørings svar for at udtrykke vores bekymring og understrege vigtigheden af at bevare Grønbjerghjemmets funktion som refugium for vores målgruppe.

Beliggenhed

Påstand: *Borgerne taber praktiske færdigheder ved flytning fra nærmiljø.*

Argument: Et argument, som fremgår i rapporten, er, at bostedets beliggenhed resulterer i tab af praktiske færdigheder hos vores borgere i forhold til at kunne mestre daglige gøremål fx indkøb. Borgere, der bliver visiteret til Grønbjerghjemmet matcher en §105, hvor den enkelte borger vurderes til en borgerprofil på enten 5, 6, 7 eller 7+. Dette indbefatter henholdsvis massiv, gennemgribende eller fuldstændig socialpædagogisk og sundhedsfaglig indsats til samtlige eller alle daglige opgaver og aktiviteter, som er illustreret i bilag 1.

Med udgangspunkt i den individuelle vurdering af den enkelte borger vurderes det derfor, at Grønbjerghjemmets målgruppe grundet deres fysiske og psykiske funktionsnedsættelser har brug for massiv pædagogisk støtte, tryghed og fysisk tilstedeværelse for at begå sig i det offentlige rum fx i forbindelse med indkøb.

Jævnfør serviceniveaubeskrivelsen for Handicap og Psykiatri står det beskrevet, at *"serviceniveauet dækker som udgangspunkt ikke ydelser som eksempelvis... støtte til indkøb, hvor nethandel er mulig."* På nuværende tidspunkt har borgerne på Grønbjerghjemmet indkøbsmuligheder, som blot ligger placeret 4,2 km fra Grønberg i nabobyen Ørnhøj. Det ville derfor være nemt tilgængeligt for os som pædagogisk personale at understøtte denne færdighed hos den enkelte borger, hvis ikke ydelsen var skåret fra deres borgerprofil.

Det betyder dermed, at hvis Ringkøbing/Skjern kommune ønsker at tilbyde deres borgere støtte til at mestre daglige gøremål såsom indkøb, kræver det uanset beliggenheden af bostedet, at ydelsen tilbydes samt visiteres til Grønbjerghjemmets målgruppe.

Nærmiljø

Vi oplever det problematisk, at man politisk forbeholder sig retten til at definere borgerens tilknytning til nærmiljøet. Vi mener derimod, at følelsen af et nærmiljø er individuel og bør defineres af den enkelte. Det undrer os, at problematikken omkring flytning af borgere fra sit nærmiljø kan fremføres uden referencer eller hensyn til borgerens perspektiv og andre interessenter. På det kommunale Recovery kursus undervises personalet netop i, hvordan man som professionel stræber efter at nærme sig borgerens indfra-perspektiv. Dette praktiseres ved fx at inddrage borgeren i dialogen, være interesseret i den enkeltes perspektiv samt stille åbne spørgsmål. Vi har i henhold til dette oplevelsen af, at der på givet tidspunkt ikke tages stilling til de berørte borgeres perspektiver i forhold til en

eventuel flytning. Vi har ganske korrekt borgere, som er flyttet fra nærmiljø i kommunen, men selv-sagt og selvvalgt er flyttet derfra i ønsket om at højne deres trivsel. De tidligere bosteder har ikke haft ressourcerne eller kompetencerne til at varetage de komplekse opgaver, som den enkelte borger har haft brug for. Det undrer os derfor, at borgerne skal flyttes tilbage til disse steder, for hvordan sikres det, at personalet på disse bosteder tilegner sig den rette faglighed til at mestre de tilbagevendende kompleksiteter, som borgerne har?

Realiteten er, at vores borgere flytter fra nærmiljøet i Ringkøbing grundet mistrivsel, som kan ses i forskellige dimensioner. Vi bekræfter, at en flytning til et andet miljø kan for særligt demente eller lignende udfordringer have alvorlige konsekvenser. Dette kan udspille sig ved fx forvirring, vrede og stress baseret på basale forandringer i deres omgivelser og rutiner, men ved mistrivsel i ét miljø kan en flytning samtidig føre til forbedringer for den enkeltes livskvalitet. Særligt hvis det nye miljø besidder kompetencerne, den nødvendige viden samt ressourcerne til at kunne imødekomme den enkelte borgers behov, udfordringer og diagnoser. Sidstnævnte refererer i høj grad til vores faglige opfattelse af borgernes flytning til Grønberghjemmet grundet vores sundhedsfaglige og socialpædagogiske viden og erfaring.

Diskursen omkring et nærmiljø er generelt set meget positiv, men sandheden er ifølge vores erfaringer, at et nærmiljø ikke kan stå alene. Et nærmiljø kan lige såvel være præget af mistrivsel, ensomhed, dårlige minder m.m. Så ja, borgerne flyttes fra et nærmiljø, men placeres i et nyt, trygt og hjemligt miljø i Grønberg, som gradvist udgør deres nye nærmiljø, der retfærdiggør og forklarer det positive, som ordet indebærer.

Det er netop dén opgave, som personalet på Grønberghjemmet i årevis har ry for gentagende gange at mestre. Vi skaber et rum for opblomstring og danner rammerne for dét refugium, hvor borgerne har interesse i at blive boende resten af livet. Og hvordan gør vi så det? Hvordan giver vi borgeren en følelse af at færdes i sit nærmiljø? Personalets tilgange og metoder er altafgørende for borgerens udvikling, men hjælpes i mål af omgivelserne og de andre betydningsfulde ydre faktorer, som bostedet i Grønberg kan tilbyde.

Naturens rige

Grønberghjemmets placering i den naturskønne landsby udgør fagligt set en væsentlig styrke for bostedet og dets beboere. Værdien af samarbejdet på tværs af det lille landsbysamfund danner rammen for samskabelse, hvor der er plads til menneskers forskelligheder, udfordringer og et indblik i livets mange facetter. På Grønberghjemmet kommer friskolens børn bl.a. til fastelavnsfest, går Lucia-optog og har gennemført korte praktikperioder. Ligeledes afholdes der gudstjenester af den lokale præst og organist fem gange om året, hvor troen, følelsen af fællesskab og værdien af kirkens ritualer, får lov at blomstre.

Ydermere tilbyder byen og naturen en unik miljøterapeutisk ramme, der kan anvendes som et værktøj eller 'et fælles tredje' til at understøtte beboernes trivsel og velvære. Personalet kan ved hjælp af miljøet skabe low arousal og understøtte følelsen af nærvær, tid og ro, hvilket kan være særligt gavnligt for mennesker med funktionsnedsættelser. Miljøet, som frigør beboerne fra det travle byliv, skaber optimale betingelser for personalets mulighed for at arbejde med Recovery og mental sundhed.

Desuden giver miljøet rig mulighed for sansestimuli, som er særligt passende for Grønberghjemmets målgruppe. Vi har inden for de sidste år uddannet os i neuropædagogik, hvilket har været lettere at implementere på grund af stedets naturlige hjælpemidler, der selv sagt taler til sanserne. Ifølge Alzheimersforeningen viser forskning, at "*brugen af udendørsmiljøer kan mindske aggressiv adfærd,*

reducere stress og rastløshed...". Grønberghjemmets afsides beliggenhed skaber samhørighed og tryghed, som 'Nationalt videnscenter for demens' beskriver som afgørende for mennesker, der har brug for et stabilt og trygt hjemmemiljø.

Samlet set udgør Grønberghjemmets beliggenhed en essentiel styrke, der ikke blot fremmer borgerne trivsel og velvære, men også understøtter bostedets og personalets mål om at tilbyde pleje, omsorg og nærvær i harmoni med naturen. Det er derfor af væsentlig betydning at bevare denne unikke placering af bostedet i lokalsamfundet i Grønberg.

Tre etager

Påstand: *Grønberghjemmet er ikke driftsøkonomisk bæredygtigt grundet de tre etager.*

Argument: Personalet anser bygningens indretning som en ressource ud fra et fagligt perspektiv. Flere af vores borgere trives bedre i de mindre og mere skærmede grupper, hvilket faciliteterne muliggør. Hver etage kan indrettes af personalet med et fagligt fokus på specifikke behov, problemstillinger samt niveauet af pleje og støtte. Dette skaber en mere skræddersyet tilgang til den enkelte. Desuden fremstår bygningens etager med korte gange, som giver grundlag for en mere hjemlig atmosfære og sikrer, at fællesarealerne bliver lettere at orientere sig på for den enkelte borger med fx demens eller andre psykiske udfordringer. Borgerne kan uden begrænsninger bevæge sig rundt inden for deres etage, hvilket kan være med til at bevare deres følelse af autonomi og selvstændighed. Desuden er huset indrettet med en elevator, som muliggør frit at færdes på husets øvrige etager ved behov. Personalet har erfaret, at den opdelte struktur også reducerer risikoen for overstimulering og forvirring hos den komplekse borger. Med etagerne, som automatisk opdeler borgerne i mindre grupper, kan personalet bedre tilpasse og strukturere den ydre stimuli. Dette kan virke forebyggende på de af Grønberghjemmets beboere, der dagligt udviser uhensigtsmæssig adfærd i form af seksuel krænkende-, selvskadende og udadrettet adfærd.

Ydermere ser vi også et positivt aspekt ved de forskellige etager, idet arbejdsgangen bliver betydelig forenklet. Personalet behøver kun at forholde sig til de borgere, der befinder sig på den specifikke etage, som de arbejder på den givne dag. Denne klare struktur fremmer gennemsigtighed, hvilket er af stor betydning for det pædagogiske arbejde og selve arbejdskulturen, da personalet føler sig trygge og aldrig er i tvivl om deres opgaver. Tilsvarende bemærker vi, at borgerne også finder ro i at interagere med et begrænset antal medarbejdere i løbet af dagen.

Vi stiller i den forbindelse stort spørgsmål ved, hvorfor det driftsøkonomiske bliver anset som et problem, når normeringen i huset er tilsvarende borgernes servicepakker og ikke de tre etager?

Faglighed

Påstand: "Lukning af Grønberghjemmet giver mulighed for at skabe et mere fagligt og driftsøkonomisk bæredygtigt tilbud til ældre borgere med udviklingshæmning".

(Side 8 afsnit 4 ad. 2 i analysen 'færre ledige boliger ved lukning af Grønberghjemmet')

Argument: På side 8 i analysen bliver det klart, hvorfor politikernes mundtlige positive kommentarer om fagligheden Grønberghjemmet klinger hult hos personalet. Vores bekymring for politikernes forståelse af vores faglige dygtighed og dens afgørende rolle i fremtiden er berettiget. Vores faglighed, som er opbygget gennem årene, står nu stærkt truet og at lade så meget viden gå tabt, er i vores

optik en fejl. Socialpædagogerne understreger med rette, at faglighed ikke blot er et spørgsmål om uddannelse, men også om udvikling af professionelle læringsfællesskaber og sparring. Den udvikling, vi har oplevet på Grønbjerghjemmet, er nøglen til vores succes med de opgaver, som vi får tildelt. Vores kultur og faglighed er ikke blot fundamentale for et godt læringsmiljø, men også for vores stolthed og trivsel på arbejdspladsen. Beslutningen om at opløse dette rammer os dybt, da kulturen, som ikke er flytbar, er helt grundlæggende for vores tilfredshed og evne til at tiltrække nye ressourcer stærke medarbejdere. Ifølge Edgar Schein, forsker i organisationskultur, tager det blot 14 dage for en medarbejder at adoptere en ny kultur, hvilket understreger det værdifulde i at bevare og styrke en velfungerende og fagligt respekteret arbejdsplads som vores. Argumentet med, at der ligefrem kan skabes et mere **fagligt** tilbud til ældre udviklingshæmmede ved at lukke Grønbjerghjemmet, tør vi trygt udtrykke, er helt fejlagtigt analyseret.

Løsningsforslag

For at imødekomme udfordringen med nedlukning af Grønbjerghjemmet foreslår vi en innovativ tilgang, der ikke kun sikrer bostedet overlevelse, men også styrker dens rolle i kommunen. Personalets dialogmøde med Line Loldrup og Jens Erik Damgaard, hvor der blev sagt, at "... der ikke er nogen andre alternativer" er medvirkende til, at dette afsnit gør sig særligt gældende i håbet om at bevare Grønbjerghjemmet. Hvis hjemmet består, så er personalet forberedt på og parat til at møde nye udfordringer og problemstillinger i fremtiden, da vi har tillid til vores evne til at håndtere dem. Mange af os har været en del af personalegruppen i mange år, og det er ikke kun på grund af vores engagement for målgruppen, men også på grund af vores tilknytning til huset som helhed. En justering i målgruppe ville ikke ændre på personaleomsætningen. Derfor foreslår vi nedenstående.

Huntingtons

En potentiel løsning kunne være at specialisere Grønbjerghjemmet i pleje og omsorg for personer med Huntingtons. Ved at fokusere på denne sjældne neurologiske tilstand kan Grønbjerghjemmet tiltrække borgere fra Videbæk og andre omkringliggende områder, som i øjeblikket er nødsaget til at finde passende bosteder i anden kommune såsom Bytoften i Herning. En sådan specialisering vil ikke kun sikre en kontinuerlig rekruttering af borgere, men også tiltrække specialiseret personale og ressourcer på området. Til dét, ligger byen Grønbjerg særdeles fordelagtig. 6 fastansatte bor i kommunen, mens 20 bor udenfor Ringkøbing/Skjern. Baseret på viden om personalets adresser, vurderes byen Grønbjerg som geografisk fordelagtig placeret i forhold til transporttider uafhængigt af den enkelte postnummer. Dette øger muligheden for at kunne rekruttere specialiseret personale fra de øvrige nærliggende kommuner. Når mange medarbejdere vælger at arbejde i Grønbjerg uanset transporttid, udtrykkes dette som en prioritering og et tilvalg af arbejdsglæde, faglighed og stedets rammer.

Demens

I rapporten 'Principnotat – På baggrund af boliganalyser for Handicap og Psykiatri samt sundhed og omsorg' fra 2021 nævnes Grønbjerghjemmet ofte i forbindelse med demens. Botilbuddet er altså gentagne gange blevet fremhævet, som et specialiseret tilbud for denne målgruppe og adskiller sig derfor fra øvrige lignende tilbud. Grønbjerghjemmet har modtaget borgere fra andre tilbud, hvor deres kompleksitet ikke kunne rummes på daværende bosted. Vi ønsker fremtidig at kunne huse denne type borger. Borgeren som er blevet for kompleks både pædagogisk og sundhedsfagligt. Vi ser dette som en anerkendelse af vores specialisering, og vi undrer os over, hvordan og hvorfor Grønbjerghjemmet og dets faglighed kan undværes på listen over botilbud i kommunen.

Demensvenlig have

Grønbjergghjemmet har løbende udviklet på udendørsarealet, som her omfatter fx haven. Der er gjort mange faglige overvejelser omkring indholdet og anvendte elementer som kan henvende sig til menneskets sanser. Borgerne på hjemmet er glade for haven, og de nyder at bruge en eftermiddag på terrassen. Vi ønsker at fremsætte et forslag om en yderligere udvikling af vores have og skabelsen af en demensvenlig udendørs oase. Vi ser dette initiativ som en fantastisk mulighed for at styrke vores borgers livskvalitet og trivsel. Ved at udnytte den allerede eksisterende sansehave innovativt kan skabe et miljø, der ved hjælp af demensvenlige elementer og faciliteter, såsom tydelige stier, beroligende planter, afslappende lyde og små aktivitetsområder, vil kunne tilbyde et sikkert og stimulerende udendørs rum, der fremmer mental og fysisk velvære. Vi tror på, at dette forslag i realitet vil bidrage til at styrke vores muligheder for optimal pleje og støtte af demensramte. På den måde kan Grønbjergghjemmet gøres endnu mere attraktiv for borgere med diagnoser inden for vores specialisering med demens og evt. fremtidigt Huntingtons. Vi antager, at dette kunne skabe en økonomisk gevinst for Ringkøbing/Skjern kommune, idet en demensvenlig have i naturskønt område vil adskille bostedet fra øvrige tilbud i kommunen og henvende sig til nogle specifikke målgrupper.

Konklusion

På baggrund af nedskrevne bør Grønbjergghjemmet grundet dets beliggenhed, indretning, den gode kultur, faglige kompetencer samt den samskabelse, der er opbygget med lokalsamfundet, bør man i vores optik ikke lukke Grønbjergghjemmet. Dette vil i så fald være et stort tab for Ringkøbing/Skjern kommune samt en misset mulighed for at imødekomme nogle af kommunens udfordringer innovativt. Personalet er til stadighed fast besluttet på og motiveret for fortsat at forbedre praksis, søge ny viden og udforske nye metoder og tilgange til fx ovennævnte målgrupper. Dermed sagt at personalet er omstillingsparate med henblik på innovative løsninger, som kan bevare botilbuddet.

I håbet om at blive hørt og lade personalets faglige synspunkter komme i betragtning i beslutningsprocessen!

Af personalet på Grønbjergghjemmet

Bilag 1

<file:///G:/Serviceniveaubeskrivelser.pdf>

<p>Borgerprofil 5</p> <p>Massiv socialpædagogisk og sundhedsfaglig indsats til de fleste daglige opgaver og aktiviteter.</p> <p>Borgeren er kendetegnet ved massiv behov for:</p> <ul style="list-style-type: none">• Støtte til alle ADL-områder.• Støtte til medicin håndtering.• Støtte og vejledning i forbindelse med håndtering af følelser.• Støtte, vejledning og guidning i sociale sammenhænge.• Intervenerende konflikthåndtering. <p>Borgeren er desuden kendetegnet ved:</p> <ul style="list-style-type: none">• At eventuelle hjælpemidler håndteres med støtte fra personale.• I nogen grad at have behov for støtte til at færdes i kendte omgivelser, og oftest have behov for støtte i sammenhænge væk fra nærområdet.• At have behov for individuelt tilrettelagt støtte til kommunikation, og have svært ved at give udtryk for egne behov.	<p>Borgerprofil 6</p> <p>Gennemgribende socialpædagogisk og sundhedsfaglig indsats til alle daglige opgaver og aktiviteter.</p> <p>Borgeren er kendetegnet ved gennemgribende behov for:</p> <ul style="list-style-type: none">• Støtte til alle dagligdags situationer.• Komplekse sundhedsfaglige opgaver.• Støtte fra kendt personale til at bevæge sig rundt i flere sammenhænge.• Strukturering af hverdagen, som opdeles i mindre dele.• Intervenerende konflikthåndtering. <p>Borgeren er desuden kendetegnet ved:</p> <ul style="list-style-type: none">• Eventuelle adfærdsproblemer, som er gennemgribende og eksempelvis jævnligt selvskadende og/eller udadreagerende reaktioner.• Har behov for støtte til at bevæge sig rundt i både ukendte og kendte omgivelser.• Kun i meget begrænset omfang at kunne gøre sig forståelig – eller skal tolkes – og kun i sammenhæng med personale, der har godt kendskab til borgeren.• Gennemgribende behov for støtte i alle sociale sammenhænge.
<p>Borgerprofil 7</p> <p>Fuldstændig socialpædagogisk og sundhedsfaglig indsats til alle daglige opgaver og aktiviteter.</p> <p>Borgeren er kendetegnet ved fuldstændigt behov for:</p> <ul style="list-style-type: none">• Støtte til alle dagligdags situationer.• Komplekse sundhedsfaglige opgaver.• Strukturering af hverdagen, som opdeles i mindre dele.• Gennemgribende skærmning og i varierende grad behov for personale, der står til rådighed. <p>Borgeren er desuden kendetegnet ved:</p> <ul style="list-style-type: none">• Adfærdsproblemer med massiv selvskadende og/eller udadreagerende adfærd, der kun kan håndteres med kontinuerlig og fuldstændig strukturering og pædagogisk indsats – i nogle situationer med støtte af to personer.• At have behov for kendt personale til at bevæge sig rundt i alle sammenhænge – i nogle situationer er det nødvendigt med to personer omkring borgeren.• At kunne gøre sig forståelig i yderst begrænset omfang – intentioner skal oftest tolkes – og kun i sammenhæng med kendt personale. <p>Borgeren har 1:1 i alle eller mange af de vågne timer.</p>	<p>Individuelle tillæg - til borgere med periodevise særlige behov</p> <ul style="list-style-type: none">• Behov for ekstra medarbejder af arbejdsmiljømæssige hensyn.• Ved ekstraordinært behov for ledsagelse eksempelvis til behandlingsforløb i en længere periode.• Behov for fuldstændig skærmning.• Særligt behov for nattevagt.• Behov for overvågning.